

Tibet, zlasti samosežigi nun in menihov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. oktobra 2011 o Tibetu, zlasti samosežigih redovnic in menihov

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Kitajski in Tibetu, zlasti resolucije z dne 25. novembra 2010¹,
 - ob upoštevanju 36. člena ustave Ljudske republike Kitajske, ki vsem prebivalcem zagotavlja pravico do svobode veroizpovedi,
 - ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,
- A. ker so spoštovanje človekovih pravic, svoboda veroizpovedi in svoboda združevanja temeljna načela EU in prednostna naloga njene zunanje politike;
- B. ker je kitajska vlada proti tibetanskim budističnim samostanom v okrožju v sečuanski prefekturi in v drugih delih Tibetanske planote uvedla drastične ukrepe, med njimi surove racije, samovoljna priprtja menihov, poostren nadzor nad samostani ter stalno policijsko navzočnost v njih in spremljanje verskih obredov;
- C. ker so varnostni ukrepi namenjeni kratenju pravic do svobode izražanja, združevanja in veroizpovedi v tibetanskih budističnih samostanih;
- D. ker sta v znak protesta proti restriktivni kitajski politiki v Tibetu v samosežigu umrla 20-letni Phuntsog, ki se je zažgal 16. marca 2011, in 29-letni Cevang Norbu, ki se je zažgal 15. avgusta 2011,
- E. ker sta se Phuntsogov mlajši brat, Lobsang Kelsang, in Lobsang Kunčok, oba stara 18 let, 26. septembra 2011 na tržnici okrožja Aba/Ngava poskušala sežgati, vendar sta preživela in sedaj ni znano, v kakšnem stanju sta,
- F. ker se je 38-letni menih Dava Cering iz samostana v Kardzeju poskušal sežgati 25. oktobra 2011, vendar so kitajske varnostne enote plamen pogasile in ga poskušale odpeljati; ker meniha, ki je v kritičnem stanju, sedaj ščitijo menihi iz samostana,
- G. ker se je 17-letni menih Kelsang Vangčuk iz samostana Kirti 3. oktobra 2011 poskušal sežgati, vendar so ga kitajski vojaki, ki so ogenj pogasili, takoj odnesli, ga hudo pretepli in odpeljali, tako da sedaj ni znano, kje in v kakšnem stanju je;
- H. ker sta dva nekdanja meniha iz samostana Kirti, 19-letni Čephel in 18-letni Kajang, sklenila roke in se zažgala, pred smrtjo pa sta vzklikala k vrnitvi dajlalame in verski svobodi,
- I. ker se je 19-letni Norbu Damdrul, nekdanji menih samostana Kirti, sežgal 15. oktobra 2011, kar je bil osmi samosežig Tibetancev, in sedaj ni znano, kje in v kakšnem stanju je;

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0449.

- J. ker je 20-letna Tenzin Wangmo, redovnica iz samostana Mame Dečen Čekorling v Ngavi, 17. oktobra 2011 umrla kot prva ženska, ki je izvedla samosežig,
- K. ker gre samosežige razumeti kot obliko protesta in vse večje obupanosti mladih Tibetancev, zlasti v samostanski skupnosti Kirti,
- L. ker je treba ta dejanja ne glede na osebne motive obravnavati v širšem kontekstu verske in politične represije v okrožju Aba/Ngava, ki traja že vrsto let,
- M. ker je obup Tibetancev, živečih na Tibetanski planoti, še poglobila poostritev državnega nadzora nad izražanjem verskega prepričanja, ki ga je kitajska vlada uvedla z uredbami, sprejetimi leta 2007,
- N. ker so veljavne uredbe izredno razširile državni nadzor nad verskim življenjem, saj za številne načine izražanja verske pripadnosti veljata državna odobritev in nadzor, med njimi priznanje reinkarnacije lam;
- O. ker je kitajsko sodišče zaradi smrti meniha Phuntsoga, ki se je zažgal 16. marca 2011, tri tibetanske menihe obtožilo naklepnega umora in obsodilo na zaporno kazen, ker naj bi meniha skrivali in mu onemogočili zdravstveno nego;
- P. ker so vojaške sile po prvem samosežigu marca 2011 obkolile samostan Kirti in mu za nekaj dni prekinili dobavo hrane in vode; ker so nove varnostne enote, ki so bile poslane v samostan, uvedle obvezno „domoljubno vzgojo”, več kot tristo menihov pa je bilo z vojaškimi tovornjaki odpeljanih na neznan kraj, kjer so bili več tednov priprti in podvrženi politični indoktrinaciji;
- Q. ker je kitajska vlada menihe iz samostana Kirti obtožila vpletenosti v dejanja, katerih cilj je motenje družbenega miru, med njimi vandalizem in samosežigi;
- R. ker so kitajske oblasti v zadnjih mesecih poostriale varnostni nadzor v Tibetu, zlasti na območju okoli samostana Kirti, novinarjem in tujcem je pokrajino prepovedano obiskati, policisti, ki v samostanu opravljajo patrolje, pa so popolnoma oboroženi, kot za primere izgredov; ker je predstavnikom tujih medijev prepovedano oditi na nemirna območja Tibeta, kitajska državna televizija o protestih ne poroča, menihom pa ni dovoljeno govoriti o protestih,
1. obsoja nenehne represalije kitajskih oblasti nad tibetanskimi samostani in jih poziva, naj odpravijo omejitve in varnostne ukrepe za te samostanske in laične skupnosti ter menihom iz samostana Kirti ponovno vzpostavijo komunikacijske zveze;
 2. je močno zaskrbljen nad poročili od aprila o samosežigu osmih tibetanskih menihov in redovnic v bližini samostana Kirti v Ngavi v kitajski provinci Sečuan;
 3. odločno poziva kitajsko vlado, naj odpravi omejitve in stroge varnostne ukrepe, uvedene proti samostanu Kirti, ter zagotovi informacije o tem, kje so menihi, ki so bili iz tega samostana prisilno odvedeni; kitajske oblasti poziva, naj neodvisnim mednarodnim medijem in opazovalcem človekovih pravic dovolijo obisk na tem območju;
 4. kitajsko vlado tudi poziva, naj v skladu s členom 18 splošne deklaracije o človekovih pravicah vsem svojim državljanom zagotovi versko svobodo ter odpravi kazenske in

upravne sankcije, povezane z vero, na podlagi katerih so državljani kaznovani zaradi uveljavljanja pravice do svobode veroizpovedi;

5. poziva kitajske oblasti, naj spoštujejo pravice Tibetancev v vseh kitajskih provincah in naj sprejmejo proaktivne ukrepe za odpravo resničnih stisk Tibetancev na Kitajskem;
6. kitajske oblasti tudi poziva, naj prenehajo s širitvijo ukrepov, s katerimi ogrožajo tibetanski jezik, kulturo, vero, dediščino in okolje, kar je v nasprotju s kitajsko ustavo in kitajsko zakonodajo, ki etničnim manjšinam zagotavljata neodvisnost;
7. odločno poziva vlado Ljudske republike Kitajske, naj zagotovi popolne informacije o položaju tristo menihov, ki so bili aprila 2011 odvedeni iz samostana Kirti, v zvezi s čimer je bilo sproženih več posebnih postopkov sveta Združenih narodov za človekove pravice, pri tem pa je dejavna tudi delovna skupina o prisilnih ali neprostovoljnih izginotjih;
8. odločno poziva vlado Ljudske republike Kitajske, naj sprejme odgovornost za položaj teh Tibetancev, ki so bili po samosežigu „sprejeti v bolnišnice“, tudi glede dostopa do zdravljenja;
9. obsoja obsodbo menihov iz samostana Kirti in poudarja, da imajo pravico do poštenega sojenja in ustreznega pravnega svetovanja v času sojenja; poziva, naj se neodvisnim opazovalcem omogoči obisk tamkajšnjih priprtih menihov;
10. poziva visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj v javni izjavi izrazi zaskrbljenost EU glede poostrenih razmer v okrožju Aba/Ngava ter odločno pozove k spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ter omejitvenih ukrepov, ki jih izvaja varnostna policija;
11. poziva kitajske oblasti, naj se vzdržijo izvajanja kontraproduktivnih ukrepov in nasilnih programov za „domoljubno vzgojo“ na območjih s tibetanskim prebivalstvom, kot so Sečuan, Gansu, Qinghai, kjer je zaradi kršitev človekovih pravic prišlo do napetosti;
12. poziva kitajske oblasti, naj spoštujejo tradicionalne tibetanske posmrtno rituale in človeške posmrtno ostanke v skladu z budističnimi običaji nemudoma oziroma brez oviranja vrnejo;
13. poziva EU in njene države članice, naj kitajsko vlado pozovejo k ponovni vzpostavitvi dialoga z dalajlamo in njegovimi predstavniki, da bi dosegli resnično avtonomijo Tibetancev v Ljudski republiki Kitajski, in k prenehanju kampanje za diskreditacijo dalajlame kot verskega vodje;
14. poziva visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednico Komisije, naj na prihodnjem vrhu med EU in Kitajsko opozori na vprašanja človekovih pravic, predsednika Komisije in predsednika Evropskega Sveta pa, naj v svojih uradnih govorih ob začetku ali zaključku tega vrha podpreta edinstveno tibetansko versko, kulturno in jezikovno identiteto, če tega vprašanja ne bo na programu razprav;
15. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in delegacijo EU na Kitajskem, naj spremljata položaj človekovih pravic na Kitajskem ter na srečanjih in v korespondenci s kitajskimi uradniki še naprej opozarjata na posamezne primere Tibetancev, ki so zaprti zaradi miroljubnega uveljavljanja svobode veroizpovedi, ter naj mu v naslednjih dvanajstih mesecih predstavita poročilo s predlogi za sprejetje ukrepov ali izvajanje politike;

16. ponovno poziva Svet, naj imenuje posebnega predstavnika EU za Tibet, s čimer bi olajšali ponovno vzpostavitev dialoga med kitajskimi oblastmi in odposlanci dalajlame, da bi Tibet dobil resničen status avtonomne pokrajine v Ljudski republiki Kitajski;
17. poziva države članice, ki so članice skupine držav G-20, ter predsednika Komisije in predsednika Evropskega sveta, naj na prihodnjem vrhu skupine držav G-20 3. in 4. novembra 2011 v Cannesu na položaj človekovih pravic na Tibetu opozorijo predsednika Ljudske republike Kitajske Hu Jintaa;
18. odločno poziva Ljudsko republiko Kitajsko, naj spoštuje versko svobodo in temeljne človekove pravice samostanske in laične skupnosti v Ngavi in zaustavi izvajanje predpisov o verskem nadzoru, da bi lahko tibetanski budisti verske učitelje določili in vzgojili v skladu s tibetanskimi običaji, pregleda verske in varnostne ukrepe, ki jih v Ngavi izvaja od leta 2008, ter vzpostavi pregleden dialog z vodji tibetanskih budističnih šol;
19. odločno poziva vlado Ljudske republike Kitajske, naj spoštuje mednarodno sprejete standarde človekovih pravic in izpolnjuje svoje zaveze v skladu z mednarodnimi konvencijami o človekovih pravicah glede spoštovanja verske svobode ali svobode misli;
20. meni, da je treba pravice kitajskih manjšinskih skupnosti uvrstiti na dnevni red prihodnjih krogov dialoga o človekovih pravicah med EU in Kitajsko;
21. odločno poziva kitajsko vlado, naj ratificira Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah;
22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije/podpredsednici Komisije, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu Ljudske republike Kitajske.